

Sygn. akt IV P 103/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 2 marca 2016 roku

Sąd Rejonowy w Tarnowskich Górach Wydział IV Pracy, w składzie:

Przewodniczący	SSR Adam Skrzypek
Ławnicy	Z. G. A. P.
Protokolant	asystent sędziego Wojciech Tobor

po rozpoznaniu w dniu 2 marca 2016 roku w Tarnowskich Górach

sprawy z powództwa **S. W. (1)**

przeciwko **E. P. (1) i H. P. (1) wspólnikom spółki cywilnej (...) E. P., H. P. w T.**

o odszkodowanie

- zasądza solidarnie od pozwanych E. P. (1) i H. P. (1), wspólników spółki cywilnej (...) E. P., H. P. w T. na rzecz powódki S. W. (1) kwotę 2.625 zł (dwa tysiące sześćset dwadzieścia pięć złotych) brutto tytułem odszkodowania za niezgodne z prawem wypowiedzenie umowy o pracę;
- oddala powództwo w pozostałym zakresie;
- opłatę od pozwu ustala na kwotę 263 zł (dwieście sześćdziesiąt trzy złote);
- nakazuje pobrać solidarnie od pozwanych E. P. (1) i H. P. (1), wspólników spółki cywilnej (...) E. P., H. P. w T. na rzecz Skarbu Państwa - Sąd Rejonowy w Tarnowskich Górach kwotę 263 zł (dwieście sześćdziesiąt trzy złote) tytułem opłaty od pozwu, od uiszczenia której powódka była zwolniona;
- zasądza solidarnie od pozwanych E. P. (1) i H. P. (1), wspólników spółki cywilnej (...) E. P., H. P. w T. na rzecz radcy prawnego S. W. (2) kwotę 442,80 zł (czteryście czterdzieści dwa złote osiemdziesiąt groszy) brutto tytułem wynagrodzenia jako pełnomocnika powódki z urzędu;
- wyroкови w pkt 1 nadaje rygor natychmiastowej wykonalności do kwoty 1.750 zł (jeden tysiąc siedemset pięćdziesiąt złotych) brutto.

Sygn. akt IV 103/16

UZASADNIENIE

Powódka S. W. (1) wniosła w dniu 26 stycznia 2016 roku pozew przeciwko pozwanym E. P. (1) i H. P. (1) wspólnikom spółki cywilnej (...), w którym domagała się zasądzenia odszkodowania w kwocie 5250 zł w związku z wypowiedzeniem

umowy o pracę z naruszeniem przepisów, a także wniosła o przywrócenie terminu do wniesienia odwołania, bowiem nie była pouczona o prawie do odwołania się od wypowiedzenia.

Pozwani wnieśli o oddalenie powództwa i zasądzenie kosztów procesu. W uzasadnieniu wskazali, że żądana wysokość odszkodowania jest rażąco wygórowana, bowiem okres wypowiedzenia wynosił jedynie dwa tygodnie, a powódka domaga się odszkodowania równego trzymiesięcznemu wynagrodzeniu.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powódka S. W. (1) w dniu 1 lipca 2015 roku zawarła umowę o pracę na czas nieoznaczony z pozwanymi E. P. (1) i H. P. (1) wspólnikami spółki cywilnej (...). Powódka miała zarabiać kwotę 1750 zł brutto.

Dowód: umowa o pracę k. 7

W dniu 31 grudnia 2015 roku pozwani wypowiedzieli powódce umowę o pracę z dwutygodniowym okresem wypowiedzenia. Wypowiedzenie nie zawierało przyczyny wypowiedzenia i nie zawierało pouczenia o prawie do odwołania się do sądu pracy.

Dowód: wypowiedzenie k. 8

Pozwani wypowiedzieli umowę o pracę z uwagi na zastrzeżenia do pracy powódki.

Dowód: zeznania pozwanej k. 52

Powódka o możliwości i sposobie odwołania się od wypowiedzenia dowiedziała się podczas darmowej porady prawnej w dniu 21 stycznia 2016 roku.

Dowód: zeznania powódki k. 51-52 i oświadczenie pełnomocnika k. 52

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie przeprowadzonych i wymienionych wyżej dowodów z dokumentów i zeznań stron. Autentyzność dokumentów nie była przez strony kwestionowana, Sąd również nie znalazł powodów by odmówić im przymiotu wiarygodności i dał im wiarę w całości. Zeznania stron Sąd uznał również za wiarygodne.

Sąd oddalił wnioski dowodowe o przesłuchanie świadków I. P., A. D. i J. K., albowiem wobec uchybień formalnych w wypowiedzeniu przesłuchiwanie świadków na wnioskowane okoliczności nie ma znaczenia w sprawie.

Sąd zważył co następuje:

Powództwo zasługiwało na częściowe uwzględnienie, mimo, że odwołanie wpłynęło po terminie.

Zdaniem Sądu należało jednak powódce przywrócić termin do wniesienia odwołania.

Zgodnie z art. 264 § 1 kp odwołanie od wypowiedzenia umowy o pracę wnosi się do sądu pracy w ciągu 7 dni od dnia doręczenia pisma wypowiadającego umowę o pracę.

Powódka otrzymała w dniu 31 grudnia 2015 roku oświadczenie pracodawcy o rozwiązaniu umowy o pracę za wypowiedzeniem. Termin do wniesienia odwołania wynosił zgodnie z art. 264 § 1 kp 7 dni. W przypadku powódki termin 7 dniowy do wniesienia odwołania upłynął w dniu 7 stycznia 2016 roku.

Jak wskazuje się w orzecznictwie - por. wyrok SN z dnia 10 listopada 2006 roku, III PK 73/06, LEX nr 738116- terminy z art. 264 kp są terminami prawa materialnego, do których nie mają zastosowania przepisy kpc dotyczące uchybienia i przywracania terminu; sąd oddała powództwo, jeżeli pozew został wniesiony po upływie terminów określonych w art. 264 kp, których nie przywrócono. Stwierdzenie przez Sąd przekroczenia terminu określonego w tym przepisie

prowadzi do oddalenia powództwa, co wyłącza potrzebę rozważania zasadności i legalności przyczyn rozwiązania umowy o pracę.

Powódka złożyła odwołanie po niespełnieniu trzech tygodni od upływu terminu do wniesienia odwołania. Wraz z odwołaniem powódka złożyła wniosek o przywrócenie terminu do wniesienia odwołania.

Zgodnie z art. 265 kp jeżeli pracownik nie dokonał - bez swojej winy - w terminie czynności, o których mowa w art. 97 § 2¹ i w art. 264, sąd pracy na jego wniosek postanowi przywrócenie uchybionego terminu. Wniosek o przywrócenie terminu wnosi się do sądu pracy w ciągu 7 dni od dnia ustania przyczyny uchybienia terminu. We wniosku należy uprawdopodobnić okoliczności uzasadniające przywrócenie terminu.

Powódka wskazuje jako przyczynę uzasadniającą złożenie odwołania brak pouczenia o prawie odwołania. Nie budzi najmniejszych wątpliwości, iż wskazana przez powódkę przyczyna, która ma przemawiać za przywróceniem terminu do wniesienia odwołania, ma charakter uzasadniony. Obowiązkiem pozwanych było pouczyć powódkę o prawie odwołania się do sądu pracy a brak takiego pouczenia powoduje, że wniosek powódki winien zostać uwzględniony, tym bardziej, że powódka dochowała terminu z art. 265 § 2 kp do złożenia wniosku.

Z tych względów Sąd powódce przywrócił termin do wniesienia odwołania.

Stosownie do normy art. 22 kp przez nawiązanie stosunku pracy pracownik zobowiązuje się do wykonywania pracy określonego rodzaju na rzecz pracodawcy i pod jego kierownictwem oraz w miejscu i czasie wyznaczonym przez pracodawcę. Zawarcie umowy o pracę zakłada zatem wspólny cel obu jej stron, który nakierunkowany jest na faktyczne wykonywanie pracy przez pracownika za wynagrodzeniem.

Wypowiedzenie umowy o pracę stanowi zwykły sposób jej rozwiązania i przyczyna wypowiedzenia nie musi mieć szczególnej wagi czy nadzwyczajnej doniosłości, jednakże nie oznacza to przyzwolenia na arbitralne, dowolne i nieuzasadnione lub sprzeczne z zasadami współżycia społecznego wypowiedzenie umowy o pracę (zob. wyrok SN z 6.12.2001 r., I PKN 715/00, Prawo Pracy Nr (...)). Dlatego uznaje się, że **przyczyna wypowiedzenia musi być prawdziwa i konkretna, a pracodawca, decydując się na złożenie pracownikowi wypowiedzenia, musi wykazać jego zasadność, przy czym ocena tej zasadności powinna być powiązana z istotą i celem stosunku pracy. Gdy pracownik nie może wykonywać przyjętych na siebie obowiązków, wówczas dalsze trwanie stosunku pracy jest sprzeczne z jego celem.**

Ciężar dowodu wykazania tejże przyczyny spoczywa na pracodawcy (wyrok SN z 8.09.1997 r., I PRN 17/7).

Powinność wskazania przez pracodawcę przyczyny – wynikającej z art. 30 § 4 kp – ma doniosłe skutki procesowe, gdyż wskazanie w pisemnym oświadczeniu przez pracodawcę przyczyny uzasadniającej rozwiązanie umowy o pracę przesądza o tym, że spór przed organami orzekającymi toczyć się może tylko w granicach zarzutu skonkretyzowanego w pisemnym oświadczeniu, a pracodawca jest pozbawiony możliwości powoływania się w toku postępowania na inne przyczyny, które mogłyby uzasadniać wypowiedzenie stosunku pracy (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 10 listopada 1998 r., I PKN 434/98). Podanie pracownikowi przyczyny ma umożliwić mu dokonanie racjonalnej oceny, czy ta przyczyna w rzeczywistości istnieje i czy w związku z tym zaskarżenie czynności prawnej pracodawcy może doprowadzić do uzyskania przez pracownika odpowiednich korzyści.

Analiza strony formalnej wypowiedzenia wskazuje, że pracodawca nie dopełnił ciężących na nim obowiązków i nie podał przyczyny wypowiedzenia. Już zatem z powodu tego wypowiedzenie uznane być musi dokonane z naruszeniem prawa. Nie wskazanie przyczyny wypowiedzenia przez pozwanych stanowi rażące naruszenie przepisów o wypowiedaniu umów zawartych na czas nieoznaczony. Z tych względów odwołanie powódki co do zasady zasługiwało na uwzględnienie.

W pkt 1 wyroku podstawę prawną zasądzanego odszkodowania stanowił art. 45 §1 Kodeksu pracy w zw. z art. 47¹ kp. Wynika z nich, że jeżeli Sąd ustali, że wypowiedzenie umowy o pracę zawartej na czas nieokreślony jest nieuzasadnione

lub narusza przepisy o wypowiedzaniu umów o pracę, to Sąd, gdy umowa uległa już rozwiązaniu orzeka o przywróceniu do pracy lub o odszkodowaniu w wysokości wynagrodzenia za okres od 2 tygodni do 3 miesięcy, nie niższej od wynagrodzenia za okres wypowiedzenia. Jak wynika z akt sprawy, wynagrodzenie powódki wynosiło 1750 zł brutto. Sąd przyznał powódce odszkodowanie w wysokości 2625 zł, a zatem w wysokości półtoramiesięcznego wynagrodzenia. Sąd biorąc pod uwagę utratę przez powódkę spodziewanego wynagrodzenia w związku z wypowiedzeniem, fakt, że powódka przez okres dwóch tygodni była bez pracy, ale także, że pozwani naruszyli podstawowe przepisy o wypowiedzeniu przyznał powódce odszkodowanie w wysokości 2625 zł.

W pozostałym zakresie Sąd powództwo oddalił. Zdaniem Sądu okoliczności sprawy nie uzasadniają przyznania powódce maksymalnego odszkodowania biorąc zwłaszcza pod uwagę okres wypowiedzenia powódce umowy.

W pkt 3,4 i 5 wyroku Sąd ustalił opłatę od pozwu w wysokości 263 zł, zgodnie z treścią art. 13 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (5% od wartości przedmiotu sporu), a następnie na podstawie art. 98 kpc, zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu, obciążył pozwanych, jako stronę przegrywającą proces (w istocie odwołanie zostało uwzględnione, jedynie co do odszkodowania w części żądanie nie zostało uwzględnione, jednak istotą procesu była ocena zasadności odwołania) kosztami postępowania, na które złożyły się opłata od pozwu, od której uiszczenia powódka była zwolniona oraz koszty zastępstwa procesowego strony powodowej reprezentowanej z urzędu według stawki minimalnej brutto.

W pkt 6 wyroku, Sąd orzekł na podstawie art. 477². § 1. Kodeksu postępowania cywilnego, który stanowi, że „zasądzając należność pracownika w sprawach z zakresu prawa pracy, Sąd z urzędu nada wyrokowi przy jego wydaniu rygor natychmiastowej wykonalności w części nieprzekraczającej pełnego jednomiesięcznego wynagrodzenia pracownika”.

z.

odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi pozwanych bez pouczenia

23.03.2016r.